

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2019 - 2020

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ ДОКУМЕНТА „ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ”

ОТ МЕСЕЧНАТА СЕСИЯ ОТ

16 - 19 септември 2019 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

P9_TA-PROV(2019)0011	5
ПРОЕКТ НА КОРИГИРАЩ БЮДЖЕТ № 1/2019 Г. – ИЗЛИШЪК ОТ 2018 Г.	
P9_TA-PROV(2019)0012	9
ПРОЕКТ НА КОРИГИРАЩ БЮДЖЕТ № 2/2019 Г.: ЗАСИЛВАНЕ НА КЛЮЧОВИ ПРОГРАМИ ЗА КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТТА НА ЕС: „Хоризонт 2020“ и „ЕРАЗЪМ +“	
P9_TA-PROV(2019)0014	13
ПРОЕКТ НА КОРИГИРАЩ БЮДЖЕТ № 3/2019 Г.: ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА МОБИЛИЗИРАНЕ НА СРЕДСТВА ОТ ФОНД „СОЛИДАРНОСТ“ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ЗА ОКАЗВАНЕ НА ПОМОЩ НА РУМЪНИЯ, ИТАЛИЯ И АВСТРИЯ	
P9_TA-PROV(2019)0016	15
ОТТЕГЛЯНЕТО НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ОТ ЕС	
P9_TA-PROV(2019)0018	23
МИАНМАР, ПО-СПЕЦИАЛНО ПОЛОЖЕНИЕТО НА ОБЩНОСТТА РОХИНГИЯ	
P9_TA-PROV(2019)0019	31
ИРАН, ПО-СПЕЦИАЛНО ПОЛОЖЕНИЕТО НА ЗАЩИТНИЦИТЕ НА ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И ЛИШЕНИТЕ ОТ СВОБОДА ЛИЦА С ДВОЙНО ГРАЖДАНСТВО НА ЕС И ИРАН	
P9_TA-PROV(2019)0021	39
ЗНАЧЕНИЕТО НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИСТОРИЧЕСКА ПАМЕТ ЗА БЪДЕЩЕТО НА ЕВРОПА	
P9_TA-PROV(2019)0022	47
ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО СРЕЩУ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ	

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0011

Проект на коригиращ бюджет № 1/2019 г. – излишък от 2018 г.

Резолюция на Европейския парламент от 18 септември 2019 г. относно позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 1/2019 на Европейския съюз за финансовата 2019 година: вписване на излишъка от финансовата 2018 година (11730/2019 – C9-0115/2019 – 2019/2021(BUD))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 106а от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,
- като взе предвид Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012¹, и по-специално член 18, параграф 3 и член 44 от него,
- като взе предвид общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година, приет на 12 декември 2018 г.²,
- като взе предвид Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета от 2 декември 2013 г. за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014 — 2020³,
- като взе предвид Междунституционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово управление⁴,

¹ ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1.

² ОВ L 67, 7.3.2019 г.

³ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 884.

⁴ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

- като взе предвид Решение 2014/335/ЕС, Евратом на Съвета от 26 май 2014 г. относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз⁵,
 - като взе предвид проект на коригиращ бюджет № 1/2019, приет от Комисията на 15 април 2019 г. (СОМ(2019)0300),
 - като взе предвид позицията относно проект на коригиращ бюджет № 1/2019, приета от Съвета на 3 септември 2019 г. и предадена на Европейския парламент на същия ден (11730/2019 – С9-0115/2019),
 - като взе предвид членове 94 и 96 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по бюджети (А9-0005/2019),
- А. като има предвид, че проект на коригиращ бюджет № 1/2019 цели вписването в бюджета за 2019 г. на излишъка от финансовата 2018 година, възлизащ на 1 802 милиона евро;
- Б. като има предвид, че основните компоненти на този излишък са положителният резултат на приходите в размер на 1 274,6 милиона евро и икономията на разходи в размер на 527,8 милиона евро;
- В. като има предвид, че в приходната част най-голямата разлика произтича от лихвите за забава и глобите (1 312,6 милиона евро), като резултатът от изпълнението на бюджета включва глоби в областта на конкуренцията и лихви за забава, други имуществени санкции и лихви, свързани с глоби и имуществени санкции;
- Г. като има предвид, че в разходната част неусвоените от Комисията бюджетни кредити за плащания възлизат на 322,2 милиона евро за 2018 г. (от които 120 милиона евро от резерва за спешна помощ) и на 68 милиона евро преноси от 2017 г., а неусвоените от другите институции средства са в размер на 75,9 милиона евро за 2018 г. и на 61,6 милиона евро преноси от 2017 г.;
1. запознава се с представения от Комисията проект на коригиращ бюджет № 1/2019, чието единствено предназначение е вписването в бюджета на излишъка от 2018 г. в размер на 1 803 милиона евро в съответствие с член 18 от Финансовия регламент, и с позицията на Съвета по него;
 2. отбелязва, че според Комисията глобите в областта на конкуренцията през 2018 г. са възлизали на 1 149 милиона евро; отново счита, че освен излишъците, произтичащи от непълно усвояване, бюджетът на Съюза следва да има възможност да използва отново и приходите от глоби и приходите, свързани с просрочени плащания, без съответно намаление на вноските на база брутен национален доход (БНД); припомня своята позиция в подкрепа на увеличаването на предложени резерв на Съюза в следващата многогодишна финансова рамка със сума, равна на приходите от глоби и санкции;
 3. одобрява позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 1/2019;

⁵ ОВ L 168, 7.6.2014 г., стр. 105.

4. възлага на своя председател да обяви, че коригиращ бюджет № 1/2019 е окончателно приет, както и да осигури неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*;
5. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на другите заинтересовани институции и органи и на националните парламенти.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0012

Проект на коригиращ бюджет № 2/2019 г.: Засилване на ключови програми за конкурентоспособността на ЕС: „Хоризонт 2020“ и „Еразъм +“

Резолюция на Европейския парламент от 18 септември 2019 г. относно позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 2/2019 на Европейския съюз за финансовата 2019 година — Засилване на ключови програми за конкурентоспособността на ЕС: „Хоризонт 2020“ и „Еразъм +“ (11731/2019 – C9-0112/2019 – 2019/2022(BUD))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 106а от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,
- като взе предвид Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012⁶, и по-специално член 18, параграф 3 и член 44 от него,
- като взе предвид общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година, приет на 12 декември 2018 г.⁷,
- като взе предвид Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета от 2 декември 2013 г. за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020⁸,
- като взе предвид Междуетноститутуционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово

⁶ ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1.

⁷ ОВ L 67, 7.3.2019 г.

⁸ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 884.

управление⁹,

- като взе предвид Решение 2014/335/ЕС, Евратом на Съвета от 26 май 2014 г. относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз¹⁰,
 - като взе предвид проект на коригиращ бюджет № 2/2019, приет от Комисията на 15 май 2019 г. (СOM(2019)0320),
 - като взе предвид позицията относно проект на коригиращ бюджет № 2/2019, приета от Съвета на 3 септември 2019 г. и предадена на Европейския парламент на същия ден (11731/2019 – С9- 0112/2019),
 - като взе предвид членове 94 и 96 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по бюджети (А9-0004/2019),
- А. като има предвид, че по настояване на Парламента той и Съветът взеха решение в контекста на бюджетната процедура за 2019 г. за предоставяне на бюджетни средства в размер на 100 милиона евро в коригиращ бюджет за 2019 г. с цел укрепване на програмите „Хоризонт 2020“ и „Еразъм +“; Парламентът и Съветът приканиха Комисията да представи този коригиращ бюджет, който няма да съдържа други елементи, веднага след приключването на техническите корекции по Многогодишната финансова рамка за 2020 г., включително на изчислението на общия марж за поетите задължения, през пролетта на 2019 година;
- Б. като има предвид, че съответно Комисията предложи изменение на бюджета за 2019 г., за да се отрази това споразумение;
- В. като има предвид, че Комисията предложи да бъдат отпуснати допълнително 80 милиона евро за укрепване на „Хоризонт 2020“ и допълнителни 20 милиона евро за бюджета на „Еразъм +“; като има предвид, че в споразумението относно бюджета за 2019 г. не е посочено какъв дял има всеки от тези инструменти в общото увеличение на средствата;
- Г. като има предвид, че в рамките на увеличението на средствата за „Хоризонт 2020“ Комисията предложи да бъдат отпуснати допълнително 34,6 милиона евро за предвидената за „Хоризонт 2020“ бюджетна позиция 08 02 03 04 — *„Постигане на европейска транспортна система, която е ефективна откъм използване на ресурсите, екологична, безопасна и работи гладко“*, за да се увеличат средствата за планираните за 2019 г. действия срещу изменението на климата, по-специално за усъвършенстване на акумулаторите и екологосъобразните превозни средства и за екологизиране на въздухоплаването, както и да бъдат отпуснати допълнително 45,4 милиона евро за предвидената за „Хоризонт 2020“ бюджетна позиция 08 02 01 02 — *„Засилване на изследванията в областта на бъдещите и нововъзникващите технологии“* с цел увеличаване на средствата за темите „Водещо до пробив производство на енергия с нулеви емисии за пълна декарбонизация“ и „Технологии, свързани с енергетиката и изменението на климата“;

⁹ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

¹⁰ ОВ L 168, 7.6.2014 г., стр. 105.

- Д. като има предвид, че Комисията предложи засилване на финансирането за основните дейности за мобилност в рамките на „Еразъм +“, и по-специално тези в областта на висшето образование и професионалното образование и обучение, както и за центровете за високи постижения в областта на професионалното образование и обучение; като има предвид, че Комисията предложи също част от допълнителните средства да бъде насочена към инициативите за европейските университети, които са основно действие, разработено наскоро в рамките на европейското пространство за образование до 2025 г., с цел насърчаване на високи постижения, иновации и приобщаване в областта на висшето образование в цяла Европа;
1. отбелязва, че проектът на коригиращ бюджет № 2/2019, представен от Комисията, който е предназначен за осигуряването на допълнителни бюджетни кредити за поети задължения в размер на 100 милиона евро за „Хоризонт 2020“ и „Еразъм +“, отразява споразумението, постигнато между Парламента и Съвета в рамките на преговорите по бюджета за 2019 г.; отбелязва, че на този етап не е предложено увеличение на бюджетните кредити за плащания;
 2. отбелязва, че предвид профилите на програмите, въпреки че може да не е необходимо да се увеличат бюджетните кредити за плащания за „Хоризонт 2020“ до края на 2019 г., увеличените бюджетни кредити за поети задължения за „Еразъм +“ най-вероятно ще трябва да бъдат съпътствани от увеличени бюджетни кредити за плащания през тази година; изисква от Комисията да уведоми бюджетния орган как възнамерява да покрие тези потребности от увеличени плащания;
 3. одобрява позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 2/2019;
 4. възлага на своя председател да обяви, че коригиращ бюджет № 2/2019 е окончателно приет, и да осигури неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*;
 5. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, на другите заинтересовани институции и органи, както и на националните парламенти.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0014

Проект на коригиращ бюджет № 3/2019 г.: предложение за мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за оказване на помощ на Румъния, Италия и Австрия

Резолюция на Европейския парламент от 18 септември 2019 г. относно позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 3/2019 на Европейския съюз за финансовата 2019 година, придружаващ предложението за мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за предоставяне на средства на Румъния, Италия и Австрия (11732/2019 – C9-0113/2019 – 2019/2024(BUD))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 106а от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,
- като взе предвид Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012¹¹, и по-специално член 44 от него,
- като взе предвид общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година, приет окончателно на 12 декември 2018 г.¹²,
- като взе предвид Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета от 2 декември 2013 г. за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014 — 2020¹³,
- като взе предвид Междуетноститутуционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната

¹¹ ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1.

¹² ОВ L 67, 7.3.2019 г.

¹³ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 884.

дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово управление¹⁴,

- като взе предвид Решение 2014/335/ЕС, Евратом на Съвета от 26 май 2014 година относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз¹⁵,
 - като взе предвид проект на коригиращ бюджет № 3/2019, приет от Комисията на 22 май 2019 г. (COM(2019)0205),
 - като взе предвид позицията относно проект на коригиращ бюджет № 3/2019, приета от Съвета на 3 септември 2019 г. и предадена на Европейския парламент на същия ден (11732/2019 – C9-0113/2019),
 - като взе предвид членове 94 и 96 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по бюджети (A9-0006/2019),
- А. като има предвид, че проект на коригиращ бюджет № 3/2019 обхваща предложеното мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за оказване помощ на Румъния за наводненията в североизточната част на страната, на Италия за наводненията и свлачищата вследствие на проливните дъждове от алпийските райони в северната част на страната до Сицилия, както и на Австрия за същото явление в алпийските/южните райони през 2018 г.;
- Б. като има предвид, че Комисията предлага следователно да се измени общият бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година и да се увеличат финансовите средства по бюджетен ред 13 06 01 „Подпомагане на държавите членки в случай на мащабно природно бедствие със сериозно отражение върху условията на живот, околната среда или икономиката“ с 293 551 794 EUR под формата на бюджетни кредити за поети задължения и за плащания;
- В. като има предвид, че фонд „Солидарност“ на Европейския съюз е специален инструмент съгласно определението в Регламента за МФР и че съответните бюджетни кредити за поети задължения и за плащания следва да бъдат включени в бюджета над таваните на МФР;
1. одобрява позицията на Съвета относно проект на коригиращ бюджет № 3/2019;
 2. възлага на своя председател да обяви, че коригиращ бюджет № 3/2019 е окончателно приет, както и да осигури неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*;
 3. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на Сметната палата и на националните парламенти.

¹⁴ ОВ С 373, 20.12.2013 г., стр. 1.

¹⁵ ОВ L 168, 7.6.2014 г., стр. 105.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0016

Оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС

Резолюция на Европейския парламент от 18 септември 2019 г. относно актуалното състояние във връзка с оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз (2019/2817(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г. („Хартата“), която беше провъзгласена на 12 декември 2007 г. в Страсбург и влезе в сила с Договора от Лисабон през декември 2009 г.,
- като взе предвид нотификацията от страна на министър-председателя на Обединеното кралство до Европейския съвет от 29 март 2017 г. в съответствие с член 50, параграф 2 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид своята резолюция от 5 април 2017 г. относно преговорите с Обединеното кралство вследствие на неговата нотификация, че възнамерява да се оттегли от Европейския съюз¹⁶, своята резолюция от 3 октомври 2017 г. относно актуалното състояние на преговорите с Обединеното кралство¹⁷, своята резолюция от 13 декември 2017 г. относно актуалното състояние на преговорите с Обединеното кралство¹⁸ и своята резолюция от 14 март 2018 г. относно рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство¹⁹,
- като взе предвид насоките на Европейския съвет (член 50) от 29 април 2017 г. след нотификацията от Обединеното кралство съгласно член 50 от ДЕС и приложението към Решението на Съвета от 22 май 2017 г., с което се определят указанията за водене на преговорите за договаряне на споразумение с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, с което се определят редът и условията за оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз,

¹⁶ ОВ С 298, 23.8.2018 г., стр. 24.

¹⁷ ОВ С 346, 3.10.2017 г., стр. 2.

¹⁸ **ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 32.**

¹⁹ ОВ С 162, 10.5.2019 г., стр. 40.

- като взе предвид насоките на Европейския съвет (член 50) от 15 декември 2017 г. и приложението към Решението на Съвета от 29 януари 2018 г. за допълване на Решението на Съвета от 22 май 2017 г. за разрешаване на започването на преговори с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно споразумение, с което да се определят редът и условията за оттеглянето му от Европейския съюз,
 - като взе предвид съвместния доклад от преговарящите от името на Европейския съюз и на правителството на Обединеното кралство от 8 декември 2017 г. относно напредъка по време на етап 1 от преговорите по член 50 от ДЕС относно организираното оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз,
 - като взе предвид Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, подкрепено от Европейския съвет на 25 ноември 2018 г. (оттук нататък наричано „Споразумението за оттегляне“), както и изявленията, включени в протокола от заседанието на Европейския съвет от същата дата,
 - като взе предвид Политическата декларация, очертаваща рамката на бъдещите отношения между Европейския съюз и Обединеното кралство, одобрена от Европейския съвет на 25 ноември 2018 г. (оттук нататък наричана „Политическата декларация“),
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет (член 50) от 13 декември 2018 г.,
 - като взе предвид Съвместното изявление, допълващо Политическата декларация, както и Документа от 11 март 2019 г. във връзка със Споразумението за оттегляне,
 - като взе предвид Решение (ЕС) 2019/476 на Европейския съвет, взето в съгласие с Обединеното кралство, от 22 март 2019 година за продължаване на срока по член 50, параграф 3 от ДЕС,
 - като взе предвид Решение (ЕС) 2019/584 на Европейския съвет, взето в съгласие с Обединеното кралство, от 11 април 2019 година за продължаване на срока по член 50, параграф 3 от Договора за Европейския съюз,
 - като взе предвид Решение (ЕС) 2019/642 на Съвета от 13 април 2019 година за изменение на Решение (ЕС) 2019/274 от 11 януари 2019 г., с което подписването, от името на Европейския съюз и на Европейската общност за атомна енергия, на Споразумението за оттегляне беше разрешено, при условие че последното бъде сключено,
 - като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че така нареченият Брексит е безпрецедентно и достойно за съжаление събитие, отрицателните последици от което биха били смекчени с организирано оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз (ЕС);
- Б. като има предвид, че Обединеното кралство и ЕС ще продължават да бъдат

близки съседи и да имат множество общи интереси; като има предвид, че рамката за едни такива близки взаимоотношения е определена в Политическата декларация, съгласно която тези общи интереси могат да бъдат защитавани и насърчавани, включително посредством нови търговски отношения;

- В. като има предвид, че Европейският парламент представлява гражданите на ЕС и ще действа в защита на техните интереси по време на целия процес, водещ до оттеглянето на Обединеното кралство;
- Г. като има предвид, че понастоящем около 3,2 милиона граждани от оставащите 27 държави членки (ЕС-27) пребивават в Обединеното кралство, а 1,2 милиона граждани на Обединеното кралство (оттук нататък наричани „британски граждани“) пребивават в ЕС-27; като има предвид, че тези граждани, които са се установили в друга държава членка, са направили този избор въз основа на правата, с които се ползват съгласно правото на ЕС, и при условието, че ще продължат да се ползват от тези права през целия си живот;
- Д. като има предвид, че освен това има 1,8 милиона граждани, родени в Северна Ирландия, които по силата на Споразумението от Разпети петък имат право на ирландско гражданство и следователно – и на гражданство на ЕС и на произтичащите от него права на мястото, където пребивават;
- Е. като има предвид, че ЕС и Обединеното кралство, като напускаща държава членка, имат приоритетното задължение да гарантират всеобхватен и реципрочен подход по отношение на защитата на правата на гражданите на ЕС, които живеят в Обединеното кралство, и на британските граждани, които живеят в ЕС-27;
- Ж. като има предвид, че неотдавнашните изявления на правителството на Обединеното кралство в полза на провеждането на политика на регулаторни различия с ЕС поставят под въпрос близостта на бъдещите икономически отношения между ЕС и Обединеното кралство;
- З. като има предвид, че оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС не бива по никакъв начин да излага на опасност мирния процес в Северна Ирландия, нито да вреди на икономиката на остров Ирландия, което би настъпило с всяко създаване на „твърда“ граница между Северна Ирландия и Ирландия – събитие, за предотвратяването на което при всички обстоятелства беше замислен предпазният механизъм, договорен между Обединеното кралство и ЕС със Споразумението за оттегляне;
- И. като има предвид, че в Споразумението от Разпети петък се признава „легитимността на всеки избор, свободно упражняван от мнозинство от народа на Северна Ирландия по отношение на нейния статут“;
- Й. като има предвид, че правителството на Обединеното кралство настоява, че предпазният механизъм трябва да бъде премахнат от Споразумението за оттегляне, но досега не е предложило правно оперативни предложения, които да могат да го заменят;
- К. като има предвид, че правителството на Обединеното кралство изглежда е определило за свой главен политически приоритет излизането без споразумение и

някои от членовете на правителството на Обединеното кралство считат, че излизането без споразумение би било оптималният изход от процеса на оттегляне на Обединеното кралство от ЕС;

- Л. като има предвид, че министър-председателят на Обединеното кралство е заявил, че Брексит без споразумение би бил „провал на държавническото изкуство“;
- М. като има предвид, че съгласно договорения на 11 март 2019 г. по настояване на Обединеното кралство съвместен Документ във връзка със Споразумението за оттегляне съвместната работа по алтернативните решения предполага ратифициране на Споразумението за оттегляне;
- Н. като има предвид, че от икономическа гледна точка оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС без споразумение би било крайно вредно и за двете страни, при все това, както сочат официални данни и доклади на правителството на Обединеното кралство, тези икономически вреди биха засегнали несъразмерно много Обединеното кралство, включително неговите отвъдморски територии;
- О. като има предвид, че единството на институциите на ЕС и ЕС-27 продължава да е от решаващо значение и ще бъде запазено;

Споразумението за оттегляне и Политическата декларация

- 1. счита, че организираното оттегляне на Обединеното кралство от ЕС е изключително в интерес на Обединеното кралство, както и на ЕС;
- 2. продължава да счита, че Споразумението за оттегляне, като средство, даващо възможност за такова организирано оттегляне на Обединеното кралство от ЕС, е справедливо и балансирано, като зачита напълно както „червените линии“ на Обединеното кралство, така и принципите на ЕС;
- 3. отбелязва, че достойнството на Споразумението за оттегляне е, че предоставя правна сигурност на всички засегнати от оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС, както и че във възможно най-пълна степен:
 - защитава правата и житейския избор на гражданите на ЕС, пребиваващи в Обединеното кралство, и на британските граждани, пребиваващи в ЕС-27,
 - включва предпазния механизъм за границата между Ирландия и Северна Ирландия, който при липсата на договорени решения в контекста на бъдещо споразумение или на функциониращи алтернативни решения, предоставящи същите гаранции, ще защити Споразумението от Разпети петък и мирния процес в Северна Ирландия и ще избегне създаването на „твърда“ граница, като по този начин ще подкрепи сътрудничеството Север – Юг и икономиката на целия остров и ще гарантира целостта на вътрешния пазар на ЕС,
 - предвижда единно финансово споразумение с Обединеното кралство, което включва всички правни отговорности, произтичащи от непогасени бюджетни задължения, и задбалансови позиции, условни пасиви и други финансови разходи, произтичащи пряко от оттеглянето на Обединеното кралство,

- по искане на Обединеното кралство и с оглед на осигуряването на правна сигурност и приемственост, както и на време за преговори относно бъдещите взаимоотношения между ЕС и Обединеното кралство, включва преходен период до 31 декември 2020 г., който може да бъде удължен веднъж с до две години,
 - преодолява други въпроси, свързани с раздялата, което ще създаде условия за организирано излизане на Обединеното кралство от ЕС,
 - съдържа разпоредби, свързани с управлението, които гарантират ролята на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) в тълкуването на Споразумението за оттегляне, както е целесъобразно;
4. отбелязва, че основните варианти, пред които е изправено Обединеното кралство във връзка с границата между Ирландия и Северна Ирландия, са и ще останат същите, независимо от неговото правителство; припомня, че правителството на Обединеното кралство отхвърли първото предложение на ЕС за предпазен механизъм, който да се отнася само за Северна Ирландия, и впоследствие поиска този механизъм да бъде преработен във формата, която понастоящем фигурира в Споразумението за оттегляне; изразява готовността си да се върне към предпазен механизъм, предназначен само за Северна Ирландия, но подчертава, че няма да даде одобрение за Споразумение за оттегляне без предпазен механизъм;
 5. отбелязва, че предпазният механизъм се подкрепя от преобладаващото мнозинство от политическите партии, представени в Събранията на Северна Ирландия, и според последните проучвания от мнозинството от гражданите в Северна Ирландия;
 6. припомня, че предпазният механизъм ще се използва само като временна мярка от последна инстанция и приветства всички мерки, които поясняват това; приветства по-специално, както е предвидено в самото Споразумение за оттегляне, че работата и инвестициите следва да са насочени към проучване на възможностите за евентуално използване в бъдеще на алтернативни, базирани на новите технологии, мерки по отношение на границата, за да се гарантира отсъствието на „твърда“ граница на остров Ирландия;
 7. отбелязва, че тези алтернативни мерки са приемливи само ако позволяват да се избегне физическата инфраструктура на границата или свързани с нея проверки и контрол, да се защити икономиката на целия остров, да се спазва Споразумението от Разпети петък, включително да се запазят необходимите условия за трайно сътрудничество между Севера и Юга и да се гарантира целостта на вътрешния пазар на ЕС;
 8. счита, че е задължение на Обединеното кралство да представи писмени предложения за такива алтернативни мерки, които да са напълно работещи, да третират по всеобхватен начин всички проверки и целия контрол, извършвани на външната граница на ЕС, да са в съответствие с точки 43 и 49 от Съвместния доклад от 8 декември 2017 г. и които мерки да могат да вземат предвид бъдещите регулаторни различия между Обединеното кралство и ЕС; изразява съжаление, че въпреки изявленията на някои от неговите членове относно наличието на алтернативни мерки, правителството на Обединеното кралство досега не е

представило правно оперативни предложения, които биха могли да заменят предпазния механизъм;

9. отбелязва, че политическата декларация, очертаваща рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство, е в съответствие с резолюцията на Европейския парламент от 14 март 2018 г. относно рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство, в която се призовава за споразумение за асоцииране, както и с подробния принос на неговите комисии, и отразява направения от Обединеното кралство избор по отношение на обхвата и задълбочеността на бъдещите му отношения с ЕС;
10. изразява готовността си да превърне политическата декларация в документ с по-официален и правен характер, определящ целта за сключване на споразумение за асоцииране между ЕС и Обединеното кралство от толкова близко естество, че дори при липсата на надеждни алтернативни механизми, предпазният механизъм да не е необходимо да бъде задействан;

Брексит без споразумение

11. припомня, че в съответствие с член 50 от ДЕС при отсъствие на споразумение или на удължаване на срока, посочен в член 50, параграф 3 от ДЕС, Договорите ще престанат да се прилагат спрямо Обединеното кралство, считано от 1 ноември 2019 г.;
12. подчертава, че ако Обединеното кралство се оттегли от ЕС без споразумение, отговорността за това би била изцяло на правителството на Обединеното кралство; посочва освен това последствията, които подобно „излизане без споразумение“ ще има за границата между Северна Ирландия и Ирландия, както и за функционирането и изпълнението на Споразумението от Разпети петък;
13. отбелязва силната съпротива в Камарата на общините и извън нея срещу решението за суспендиране на Парламента на Обединеното кралство до 14 октомври 2019 г., което увеличава възможността за оттегляне на Обединеното кралство от ЕС без споразумение;
14. приветства междуременно подготвеността и приетите от институциите на ЕС и ЕС-27 мерките за планиране в извънредни ситуации при сценарий „Брексит без споразумение“; отбелязва, че те са едностранни, в интерес на ЕС и имат временен характер; подчертава освен това, че те нямат същото действие като споразумение, което позволява организирано оттегляне или повтаря ползите от членството в ЕС, или условията на всеки преходен период, предвиден в Споразумението за оттегляне; приветства последните предложения, представени от Комисията на 4 септември 2019 г., и се ангажира да ги разгледа възможно най-бързо и с оглед по-специално на предоставянето на финансова помощ на малките и средните предприятия, за да се гарантира, че тежестите, произтичащи от административните процедури, са сведени до минимум;
15. отбелязва, че не може да има преходен период, ако няма Споразумението за оттегляне, нито мини-споразумения, които да спомогнат за смекчаване на сътресението, което ще предизвика хаотичното оттегляне на Обединеното кралство от ЕС;

16. подчертава, че по-нататъшните преговори между ЕС и Обединеното кралство след оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС без споразумение могат да се проведат само при условие че Обединеното кралство изпълни своите задължения и ангажименти по отношение на правата на гражданите, финансовото споразумение и Споразумението от Разпети петък във всичките му части ;
17. отбелязва, че в случай на Брексит без споразумение финансовите и другите задължения на Обединеното кралство ще продължат да съществуват; потвърждава, че в такъв случай ще откаже да даде съгласието си за споразумение или споразумения между ЕС и Обединеното кралство, освен ако и докато Обединеното кралство не спази ангажиментите си;
18. припомня, че след като бъдат изпълнени тези ангажименти, бъдещите преговори за отношенията между ЕС и Обединеното кралство ще изискват наличието на силни гаранции и на разпоредби, гарантиращи еднакви условия на конкуренция, за да се защити вътрешния пазар на ЕС и да се избегне създаването на несправедливо неблагоприятно конкурентно положение за дружествата от ЕС; отново заявява във връзка с това условията, посочени в неговата резолюция от 14 март 2018 г., не на последно място по отношение на гарантирането на високо равнище на защита на околната среда, на заетостта и на потребителите; отбелязва, че всяко споразумение за свободна търговия, което не съблюдава такива равнища на защита, няма да бъде ратифицирано от Европейския парламент;
19. припомня, че гарантирането на правата и жизнения избор, включително статута на заетост и социалните права, на гражданите на ЕС, пребиваващи в Обединеното кралство, и на британските граждани, които пребивават в ЕС-27, продължава да бъде негов първостепенен приоритет и че следва да се положат всички усилия, за да се направи опит да се гарантира, че тези граждани няма да бъдат засегнати от оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС;
20. изразява своята загриженост във връзка с прилагането на схемата на Обединеното кралство за уседналост и високото равнище на кандидатите, до 42% според най-новите официални данни на Обединеното кралство, които са получили само временен статут на уседналост; припомня, че това може да бъде избегнато, ако Обединеното кралство избере административна процедура, която има декларативен характер и тежестта на доказване се възлага на органите на Обединеното кралство, които могат да оспорят декларацията по своя преценка; поради това настоятелно призовава Обединеното кралство да преразгледа своя подход;
21. насърчава Обединеното кралство и ЕС-27 да приемат мерки, които осигуряват правна сигурност за гражданите на ЕС, пребиваващи в Обединеното кралство, и за британските граждани, пребиваващи в ЕС-27; припомня своята позиция, че ЕС-27 следва да прилага последователен и щедър подход при защитата на правата на британските граждани, пребиваващи в тези държави членки;
22. изразява дълбоката си загриженост във връзка с това, че последните и противоречиви съобщения на Министерството на вътрешните работи във връзка със свободното движение след 31 октомври 2019 г. породиха силно безполезна несигурност за гражданите на ЕС, пребиваващи в Обединеното кралство, като

съществува риск, че тези съобщения могат да изострят враждебната нагласа спрямо тях, както и да се отразят отрицателно върху способността им да упражняват правата си;

23. припомня, че много граждани на Обединеното кралство са изразили своето решително несъгласие със загубата на правата, с които се ползват понастоящем съгласно член 20 от ДФЕС; предлага ЕС-27 да разгледа начини за смекчаване на това положение в рамките на първичното право на ЕС, като същевременно се зачитат в пълна степен принципите на реципрочност, равнопоставеност, симетрия и недискриминация;

Удължаване на срока по член 50

24. отбелязва, че на 9 септември 2019 г. беше приет закон от парламента на Обединеното кралство, който задължава правителството на Обединеното кралство да поиска удължаване на срока, ако не бъде постигнато споразумение с ЕС до 19 октомври 2019 г.;
25. посочва, че ще подкрепи удължаване на срока, предвидено в член 50, ако са налице причини и цел за такова удължаване (например да се избегне „Брексит без споразумение“, да се проведат общи избори или референдум, да се отмени решението за задействане на член 50 или да се одобри споразумение за оттегляне) и ако работата и функционирането на институциите на ЕС не са засегнати по неблагоприятен начин;
26. припомня, че няма да пристъпи към гласуване с цел даване на одобрение, докато парламентът на Обединеното кралство не одобри споразумение с ЕС;
27. отбелязва решението на правителството на Обединеното кралство при настоящите обстоятелства да не номинира кандидат за член на следващата Европейската комисия и да не изпрати представители на Обединеното кралство на някои заседания на ЕС, считано от 1 септември 2019 г.; подчертава, че това няма да засегне способността на институциите на ЕС да функционират безпроблемно и отново потвърждава, че що се отнася до Европейския парламент, членовете на Европейския парламент от Обединеното кралство ще продължат, до оттеглянето на Обединеното кралство, да бъдат членове на ЕП с всички съответни права и задължения; припомня, че докато е държава членка, Обединеното кралство ще продължи да се ползва от правата си и да бъде обвързано от задълженията си по Договорите, включително принципа на лоялно сътрудничество;

°

° °

28. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, на Съвета на Европейския съюз, на Европейската комисия, на парламентите на държавите членки и на правителството на Обединеното кралство.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0018

Мианмар, по-специално положението на общността рохингия

Резолюция на Европейския парламент от 19 септември 2019 г. относно Мианмар, по-специално положението на общността рохингия (2019/2822(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно Мианмар и относно положението на общността рохингия, и по-специално резолюциите, приети на 21 май 2015 г.²⁰, 7 юли 2016 г.²¹, 15 декември 2016 г.²², 14 септември 2017 г.²³, 14 юни 2018 г.²⁴ и 13 септември 2018 г.²⁵,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 26 февруари 2018 г. относно Мианмар/Бирма, както и тези от 10 декември 2018 г.,
- като взе предвид петия диалог по правата на човека между Европейския съюз и Мианмар, проведен в Найпидо, Мианмар, на 14 юни 2019 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за статута на бежанците от 1951 г. и протокола към нея от 1967 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН от 1948 г. за преследване и наказване на престъплението геноцид,
- като взе предвид окончателния доклад и препоръките на консултативната комисия за щата Рахин, ръководена от Кофи Анан,
- като взе предвид доклада на генералния секретар на Съвета за сигурност на ООН относно свързаното с конфликти сексуално насилие, публикуван на 23 март 2018 г. (S/2018/250),
- като взе предвид доклада на Съвета на ООН по правата на човека от 8 август 2018 г. (A/HRC/42/50) относно подробните констатации на независимата

²⁰ ОВ С 353, 27.9.2016 г., стр. 52.

²¹ ОВ С 101, 16.3.2018 г., стр. 134.

²² ОВ С 238, 6.7.2018 г., стр. 112.

²³ ОВ С 337, 20.9.2018 г., стр. 109.

²⁴ Приети текстове, P8_TA(2018)0261.

²⁵ Приети текстове, P8_TA(2018)0345.

международна мисия за установяване на фактите относно Мианмар (UNIFFM), резолюцията на Съвета на ООН по правата на човека от 3 октомври 2018 г. относно положението с правата на човека на мюсюлманите от общността рохингия и на другите малцинства в Мианмар (A/HRC/RES/39/2) и доклада на Съвета на ООН по правата на човека от 7 август 2019 г. относно независимия механизъм за разследване на ООН за Мианмар (A/HRC/42/66),

- като взе предвид доклада на UNIFFM от 22 август 2019 г. относно сексуалното и основаното на пола насилие в Мианмар и свързаното с пола въздействие на етническите конфликти (A/HRC/42/CRP.4),
 - като взе предвид Женевската конвенция от 1949 г. и допълнителните протоколи към нея,
 - като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
 - като взе предвид член 144, параграф 5 и член 132, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че от 2017 г. насам над 700 000 души от общността рохингия са избягали от Мианмар, за да търсят сигурност в съседен Бангладеш след репресии, непрекъснати сериозни нарушения на правата на човека, включително масови убийства, изнасилвания и изгаряне на села, извършвани от въоръжени групировки на Мианмар в щата Рахин, където живеят над 1 милион души от общността рохингия;
- Б. като има предвид, че представителите на общността рохингия са считани за едно от най-силно преследваните малцинства в света, че те са най-голямата група лица без гражданство и че много от тях понастоящем живеят в най-големия бежански лагер в света „Кутупалонг“ в Кокс Базар, Бангладеш;
- В. като има предвид, че бежанските лагери в Бангладеш са претъпкани с хора и че условията на живот там са нехигиенични, че в тези лагери се осигурява ограничен достъп до майчини грижи и здравни грижи за жените и децата, както и че лагерите са изключително уязвими на природни бедствия, включително свлачища и наводнения; като има предвид, че населението от общността рохингия, което обитава бежанските лагери, все още е изправено пред сериозни заплахи и е изложено на сериозен риск от различни заболявания и инфекции поради лошото качество на храната и водата; като има предвид, че децата от общността рохингия не разполагат с достатъчен достъп до официално образование; като има предвид, че през последните няколко седмици на бежанците от общността рохингия в Бангладеш бяха наложени ограничения във връзка с тяхното право на свободно изразяване на мнение, провеждане на мирни събрания и сдружаване; като има предвид, че наложеният полицейски час и спирането на съобщенията биха могли да улеснят още повече сериозните нарушения на правата на човека спрямо тях;
- Г. като има предвид, че според някои оценки в щата Рахин все още живеят около 600 000 представители на общността рохингия, които са жертва на продължаващи дискриминационни политики и практики, системни нарушения на техните основни права и произволни арести; както и че те биват задържани в пренаселени лагери, че са лишавани от правото им на свободно движение и са силно

ограничавани по отношение на достъпа им до образование и здравеопазване;

- Д. като има предвид, че от юни 2019 г. органите на Мианмар наложиха прекъсване на телекомуникациите за северната и централната част на щата Рахин и за селището Палетва в щата Чин; като има предвид, че са въведени строги военни проверки, които ограничават достъпа до щата Рахин, както и отразяването на събитията в медиите;
- Е. като има предвид, че Мианмар и Бангладеш обявиха планове за репатриране, които бяха отменени поради липсата на гаранции; като има предвид, че бежанците са силно травмирани и се страхуват да се върнат обратно; като има предвид, че всички връщания на лица трябва да бъдат безопасни, доброволни и устойчиви и че те следва да се извършват по достоен начин и в съответствие с принципа на забрана за връщане;
- Ж. като има предвид, че на 27 август 2018 г. UNIFFM публикува своя доклад, в който се заключава, че срещу общността рохингия са извършени възможно най-тежките нарушения на правата на човека и най-тежките престъпления съгласно международното право, включително престъпления срещу човечеството и вероятен геноцид; като има предвид, че на 10 декември 2018 г. Съветът изрази дълбока загриженост във връзка с констатациите на UNIFFM; като има предвид, че до момента Мианмар отказва да позволи на проучвателна мисия на Съвета на ООН по правата на човека да влезе в страната и забрани достъп на специалния докладчик на ООН относно положението с правата на човека в Мианмар;
- З. като има предвид, че според последния доклад на UNIFFM от 16 септември 2019 г. действията на правителството на Мианмар продължават да се вписват в рамките на една широко разпространена и систематична атака, която е еквивалентна на преследване и други престъпления срещу човечеството, извършвани спрямо рохингите, които все още живеят в щата Рахин; като има предвид освен това, че в своя доклад от 22 август 2019 г. UNIFFM докладва за сериозни и продължаващи умишлени действия за упражняване на сексуално и основано на пола насилие, включително системни изнасилвания, групови изнасилвания и насилствени сексуални действия, извършвани от представители на военните сили и силите за сигурност на Мианмар срещу жени, деца и транссексуални лица от общността рохингия, като част от кампания за прочистване, с цел тероризиране и наказване на етническите малцинства; като има предвид, че сексуалното насилие се използва за разделяне на цели общности и за възпиране на жените и момичетата да се завърнат по домовете си; като има предвид, че жертвите на изнасилване в лагерите могат да бъдат изправени пред социално изключване от страна на своите общности;
- И. като има предвид, че ЕС непрекъснато призовава за подвеждане под отговорност на лицата, отговорни за тези престъпления, както и че Съюзът представи и подкрепи резолюциите, приети на 27 септември 2018 г. от Съвета на ООН по правата на човека и на 16 ноември 2018 г. от Третия комитет на Общото събрание на ООН; като има предвид, че органите на Мианмар отказват да разследват сериозно нарушенията на правата на човека срещу общността рохингия и да потърсят отговорност от извършителите; като има предвид, че Мианмар продължава да отрича нарушаването на тези права; като има предвид, че най-висшите военни фигури, които са организирали нападенията срещу общността

рохингия, все още са на поста си; като има предвид, че органите отказват да си сътрудничат с механизмите на ООН;

- Й. като има предвид, че на 29 април 2019 г. Съветът удължи срока на действие на ограничителните мерки спрямо Мианмар с една година – до 30 април 2020 г., включително замразяване на активите и издаване на забрани за пътуване на 14 висши военни, гранични и полицейски служители от Мианмар, отговорни за нарушения на правата на човека, извършени спрямо населението от общността рохингия, както и спрямо селяни и цивилни граждани от етническите малцинства в щатите Рахин, Качин и Шан;
- К. като има предвид, че след влизането в сила на законите на Мианмар за гражданството от 1982 г. хората от общността рохингия са официално обявени за лица без гражданство, което лишава общността рохингия от основни граждански, политически и социално-икономически права, като например свободата на движение, на политическо участие, на заетост и на социално подпомагане; като има предвид, че на 1,1 милиона души от общността рохингия е отказан достъп до гражданство; като има предвид, че лицата от общността рохингия, които се завръщат в страната, ще бъдат принудени да подпишат национални карти за проверка, а това ще ги лиши от гражданство на Мианмар;
1. отново осъжда категорично всички минали и настоящи нарушения на правата на човека, както и системните и широко разпространени нападения, включително убийства, тормоз, изнасилване и разрушаване на собственост, които според регистрите на UNIFFM и на Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека представляват актове на геноцид, военни престъпления и престъпления срещу човечеството, извършвани от въоръжените сили срещу населението от общността рохингия; строго осъжда несъразмерната реакция на военните сили и на силите за сигурност; подчертава, че военните сили постоянно нарушават международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право;
 2. изразява дълбоката си загриженост във връзка с продължаващия конфликт, нарушенията и съобщенията за сексуално и основано на пола насилие срещу общността рохингия в Мианмар от страна на въоръжените сили; осъжда такива нарушения на международното хуманитарно право и правото в областта на правата на човека и повтаря своя призив към правителството на Мианмар, ръководено от Аун Сан Су Чи, както и към силите за сигурност, незабавно да прекратят продължаващите нарушения, убийства и сексуално и основано на пола насилие срещу общността рохингия и други етнически групи;
 3. осъжда продължаващата дискриминация срещу общността рохингия в Мианмар, строгите ограничения, наложени на свободата им на движение, както и лишаването им от основни услуги; подчертава, че свободата на медиите и критичната журналистика са основни стълбове на демокрацията и са от съществено значение за насърчаването на доброто управление, прозрачността и отчетността; призовава правителството на Мианмар да разреши пълен и безпрепятствен достъп до щатите Рахин, Качин и Шан за международни наблюдатели, включително специалния докладчик на ООН относно положението с правата на човека в Мианмар, независимите наблюдатели и организациите за правата на човека и хуманитарните организации, за да се гарантира провеждането

на независими и безпристрастни разследвания на твърденията за тежки нарушения на правата на човека от всички страни и да се премахне блокирането на интернет връзката в останалите четири града Понагин, Мраук-У, Киуактау и Минбия;

4. призовава органите на Мианмар да създадат условия и гаранции за безопасно, доброволно, достойно и трайно завръщане, под надзора на ООН, на онези хора от общността рохингия, които желаят да се завърнат в родните си земи; настоятелно призовава правителствата на Мианмар и Бангладеш изцяло да спазват принципа на забрана за връщане; настоятелно призовава правителството на Мианмар да приеме и признае пълното гражданство на лицата от общността рохингия, включително съответните права и конституционни гаранции, както и незабавно и изцяло да изпълни препоръките на консултативната комисия за щата Рахин; освен това призовава правителството на Мианмар да започне диалог с длъжностните лица от общността рохингия и да признае общността рохингия като една от 135-те етнически групи, признати от закона в Мианмар;
5. признава работата на петия диалог по правата на човека между Европейския съюз и Мианмар; отбелязва, че обсъжданията са обхванали широк кръг от въпроси, свързани с правата на човека, включително търсенето на отговорност за нарушения на правата на човека, положението в щатите Рахин, Качин и Шан, достъпа до хуманитарна помощ, основните права и свободи, нуждите на разселените лица, икономическите и социалните права, миграцията и сътрудничеството в областта на правата на човека в рамките на многостранните форуми; изразява съжаление във връзка с факта, че диалогът не е оказал въздействие върху положението на място;
6. призовава правителството и въоръжените сили на Мианмар да позволят провеждането на надеждни и независими разследвания на предполагаемите тежки и системни нарушения на правата на човека; подчертава, че извършителите на такива престъпления трябва незабавно да бъдат изправени пред правосъдието;
7. повтаря призива си към Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и към държавите членки да търсят отговорност от извършителите на престъпления в Мианмар, в рамките на многостранни форуми; във връзка с това приветства проявеното от ЕС лидерство за създаването на независимия механизъм за разследване на ООН за Мианмар, чиято цел е да събира, консолидира, съхранява и анализира доказателствата за най-тежките международни престъпления и нарушения, извършени в Мианмар от 2011 г. насам; призовава Мианмар да си сътрудничи с международните усилия, за да се гарантира отчетност, включително като се предостави достъп до държавата за действащия отскоро независим механизъм за разследване на ООН за Мианмар; призовава ЕС, неговите държави членки и международната общност да гарантират, че независимият механизъм за разследване на ООН за Мианмар разполага с необходимата подкрепа, включително и финансова подкрепа, за изпълнението на своя мандат;
8. приветства приемането на санкции от страна на Съвета по външни работи на ЕС на 24 юни 2018 г. и на 21 декември 2018 г. срещу военни служители и длъжностни лица от въоръжените сили на Мианмар (Татмадау), от граничната охрана и полицията, които са отговорни за тежки нарушения на правата на човека срещу населението от общността рохингия, и очаква тези лица да бъдат обект на

постоянен контрол в рамките на режима на санкции; отново призовава Съвета за сигурност на ООН да наложи всеобхватно оръжейно ембарго на Мианмар и да приеме целенасочени санкции срещу онези физически и юридически лица, които изглежда са отговорни за тежки нарушения на правата на човека;

9. припомня на правителството на Мианмар, че то трябва да изпълнява своите задължения и ангажименти по отношение на демократичните принципи и основните права на човека, които са съществен елемент от инициативата „Всичко освен оръжия“ (ВОО); очаква Комисията да започне разследване в това отношение; изразява съжаление във връзка с факта, че Комисията все още не е започнала подобно разследване;
10. приветства решението на Международния наказателен съд (МНС) във връзка с юрисдикцията му относно депортирането на лица от общността рохингия от Мианмар, както и решението на главния прокурор на МНС да започне предварително разследване на престъпленията под юрисдикцията на съда, извършени срещу населението от общността рохингия от октомври 2016 г. насам; призовава органите на Мианмар да си сътрудничат с МНС; призовава Мианмар да стане страна по Римския статут на МНС; призовава Съвета за сигурност на ООН да сезира МНС относно положението в Мианмар, включително относно всички престъпления срещу общността рохингия, извършени в рамките на неговата юрисдикция, или да създаде *ad hoc* международен наказателен трибунал; отново призовава ЕС и неговите държави членки да играят водеща роля в Съвета за сигурност на ООН във връзка с искането за сезиране на МНС относно положението в Мианмар; освен това призовава ЕС и неговите държави членки да се присъединят и да подкрепят усилията за образуване на дело пред Международния съд относно евентуалното нарушение от страна на Мианмар на Конвенцията на ООН срещу геноцида;
11. призовава ЕС и неговите държави членки на следващото заседание на Съвета на ООН по правата на човека да насърчат приемането на резолюция относно Мианмар;
12. приветства усилията, положени от страна на правителството и народа на Бангладеш, да предоставят убежище и сигурност за бежанците от общността рохингия, и ги насърчава да продължават да предоставят хуманитарна помощ на бежанците от Мианмар; призовава органите на Бангладеш да гарантират пълен и недискриминационен достъп до качествено образование за децата от общността рохингия, да премахнат ограниченията върху достъпа до интернет, онлайн комуникациите и свободата на движение, както и да гарантират, че действащите в лагерите сили за сигурност спазват всички стандарти за защита на личната сигурност на бежанците;
13. приветства факта, че в началото на септември 2019 г. ЕС е отпуснал на Световната продоволствена програма на ООН два милиона евро под формата на хранителна помощ за лагерите на общността рохингия в Кокс Базар, но призовава Съвета и Комисията, с оглед на нуждите на място, да продължават да полагат усилия в това отношение; припомня, че финансовата отговорност за подпомагането на бежанците не следва да пада диспропорционално върху Бангладеш; призовава за продължаване на международната подкрепа за общностите, които приемат бежанци, включително за посрещане на вътрешните

социални, образователни, икономически и свързани със здравеопазването предизвикателства;

14. освен това припомня необходимостта от медицинска и психологическа помощ, която да се предоставя в бежанските лагери, както и че тази помощ следва да бъде специално съобразена с уязвимите групи, включително жените и децата; призовава за повече услуги за подкрепа на жертвите на изнасилване и сексуално насилие;
15. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на правителството и парламента на Мианмар, на държавния съветник Аун Сан Су Чи, на правителството и парламента на Бангладеш, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите – членки на ЕС, на генералния секретар на Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН), на Междуправителствената комисия на АСЕАН по правата на човека, на специалния докладчик на ООН относно положението с правата на човека в Мианмар, на върховния комисар на ООН за бежанците и на Съвета на ООН по правата на човека.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0019

Иран, по-специално положението на защитниците на правата на жените и лишените от свобода лица с двойно гражданство на ЕС и Иран

Резолюция на Европейския парламент от 19 септември 2019 г. относно Иран, по-специално положението на защитниците на правата на жените и лишените от свобода лица с двойно гражданство на ЕС и Иран (2019/2823(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид предходните си резолюции относно Иран, и по-специално резолюциите относно правата на човека, по-конкретно тези от 14 март 2019 г. относно Иран, по-специално случая със защитниците на правата на човека²⁶, от 13 декември 2018 г. относно Иран, и по-специално случая на Насрин Сотуде²⁷, от 31 май 2018 г. относно положението на задържаните в Иран лица с двойно гражданство на ЕС и Иран²⁸, от 25 октомври 2016 г. относно стратегията на ЕС спрямо Иран след ядреното споразумение²⁹, от 3 април 2014 г. относно стратегията на ЕС спрямо Иран³⁰, от 8 октомври 2015 г. относно смъртното наказание³¹ и от 17 ноември 2011 г. относно Иран – неотдавнашни случаи на нарушения на правата на човека³²,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 4 февруари 2019 г. относно Иран и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/560 на Съвета от 8 април 2019 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 359/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи предвид ситуацията в Иран, с който се увеличава срокът на ограничителните мерки, свързани със сериозни нарушения на правата на човека в Иран, с една година – до 13 април 2020 г.³³,
- като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН от 8 февруари 2019 г.

²⁶ Приети текстове, P8_TA(2019)0204.

²⁷ Приети текстове, P8_TA(2018)0525.

²⁸ Приети текстове, P8_TA(2018)0231.

²⁹ ОВ С 215, 19.6.2018 г., стр. 86.

³⁰ ОВ С 408, 30.11.2017 г., стр. 39.

³¹ ОВ С 349, 17.10.2017 г., стр. 41.

³² ОВ С 153Е, 31.5.2013 г., стр. 157.

³³ ОВ L 98, 9.4.2019 г., стр. 1.

относно положението с правата на човека в Ислямска република Иран,

- като взе предвид докладите на специалния докладчик от септември 2018 г., 30 януари 2019 г. и 18 юли 2019 г. относно положението с правата на човека в Ислямска република Иран, както и изявлението му от 16 август 2019 г. относно задържането и присъдите за продължително лишаване от свобода, постановени срещу Можган Кешаварз, Монирех Арабшахи и Ясаман Аряни – три иранки, задържани произволно за протест срещу задължителното забулване,
- като взе предвид изявлението на експерти на ООН по правата на човека от 29 ноември 2018 г., озаглавено „Иран трябва да защитава застъпниците на правата на жените“,
- като взе предвид Насоките на ЕС относно смъртното наказание, относно изтезанията, относно свободата на изразяване на мнение онлайн и офлайн и относно защитниците на правата на човека,
- като взе предвид изявлението на говорителя на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) от 12 март 2019 г. относно осъждането на иранския адвокат в областта на правата на човека Насрин Сотуде,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права от 1966 г. (МПГПП), по който Иран е страна,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 17 декември 2018 г. относно положението с правата на човека в Ислямска република Иран,
- като взе предвид новата стратегическа рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, чиято цел е да поставят защитата и наблюдението на правата на човека в центъра на всички политики на ЕС,
- като взе предвид Сборника с принципи на ООН от 1988 г. за закрила на всички лица, намиращи се под всякаква форма на задържане или плен,
- като взе предвид Правилата на ООН относно минимални стандарти за третиране на лишените от свобода („Правилата на Нелсън Мандела“) от 2015 г.,
- като взе предвид Хартата на иранския президент относно правата на гражданите,
- като взе предвид член 144, параграф 5 и член 132, параграф 4 от своя Правилник за дейността,
- A. като има предвид, че през последните месеци иранските революционни съдилища съществено увеличиха натиска върху мирните актове на съпротива от страна на защитниците на правата на жените, които протестират срещу задължителното носене на хиджаб, включително продължителността на присъдите за лишаване от свобода; като има предвид, че според ООН най-малко 32 души са били задържани и поне 10 са били лишени от свобода от 2018 г. насам на основание протест срещу задължителното носене на хиджаб;

- Б. като има предвид, че през април 2019 г. иранските активистки Можган Кешаварз, Монирех Арабшахи и Ясаман Аряни бяха задържани произволно след публикуването на онлайн видео, в което се появяват без хиджаб и протестират мирно срещу законите на Иран за задължително забулване, като раздават цветя в метрото в Техеран на 8 март 2019 г. – Международния ден на жената; като има предвид, че Сахар Кодаяри, иранка, лишена от свобода на основание опит за гледане на футболен мач на стадион, се самозапали и изгоря в знак на протест, след като научи, че за действията си ще бъде осъдена на шест месеца лишаване от свобода;
- В. като има предвид, че през август 2019 г. бяха произнесени присъдите на Можган Кешаварз, Ясаман Аряни, Монирех Арабшахи и Саба Корд-Афшари, с които те се осъждат на лишаване от свобода от 16 до 24 години; като има предвид, че им е бил отказан достъп до адвокати по време на етапа на първоначалното разследване и че според съобщенията техните законни представители са били възпрепятствани да ги представляват по време на съдебния процес; като има предвид, че присъдите им са пряко свързани с мирното упражняване на правата на свобода на изразяване на мнение и на събрания в защита на равенството между половете в Иран;
- Г. като има предвид, че на 27 август 2019 г. първоинстанционният съд осъди три активистки в областта на трудовите права – Сепидех Голиан, Саназ Алахяри и Асал Мохамеди – по обвинения, които включваха „събрания и тайни споразумения за действия срещу националната сигурност“; като има предвид, че на 24 и 31 август стана ясно, че Марзие Амири и Атефех Рангриз, две активистки в областта на трудовите права, които бяха лишени от свобода от момента на задържането им на мирен протест в Деня на труда, са осъдени на 10 и половина години лишаване от свобода и на 148 удара с камшик и съответно на 11 и половина години лишаване от свобода и 74 удара с камшик по обвинения, които включват „събрания и тайни споразумения за действия срещу националната сигурност“ „пропаганда срещу държавата“ и „нарушаване на обществения ред“;
- Д. като има предвид, че Иран не е ратифицирал Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, приета от Общото събрание на ООН през 1979 г.; като има предвид, че Иран има редица дискриминационни закони, по-специално по отношение на правните разпоредби, свързани с личния статут;
- Е. като има предвид, че продължават задържанията на лица с двойно гражданство на ЕС и Иран, като задържанията са последвани от продължителен строг тъмничен режим и разпити, липсват надлежна процедура и справедлив процес и се присъждат продължителни присъди за лишаване от свобода въз основа на неясни или неуточнени обвинения като „национална сигурност“ и „шпионаж“, както и се провеждат спонсирани от държавата кампании за оклеветяване на лишените от свобода лица; като има предвид, че Иран не признава двойното гражданство, като по този начин ограничава достъпа на чуждестранните посолства до гражданите им с двойно гражданство в Иран;
- Ж. като има предвид, че понастоящем в Иран са лишени от свобода най-малко шест лица с двойно гражданство на ЕС и Иран – Назанин Загари-Ратклиф, Ахмадреза Джалали, Камал Ахмади, Камран Гадери, Масуд Мосахед и Морад Тахбаз;

3. като има предвид, че Назанин Загари-Ратклиф, британско-иранска гражданка, работеща във фондацията „Томсън Ройтерс“, е незаконно лишена от свобода в Иран от 3 април 2016 г. насам, след като беше незаконно задържана в продължение на месеци, обвинена в шпионаж и впоследствие лишена от свободен и справедлив процес; като има предвид, че тя многократно беше лишавана от медицинско лечение, което доведе до влошаване на нейното физическо и психично здраве; като има предвид, че неотдавна ѝ беше отказан достъп до международни телефонни обаждания и има право на семейни посещения само веднъж месечно;
- И. като има предвид, че от 11 август 2019 г. насам иранско-британската социална антроположка Камал Ахмади е задържана в Техеран, без да се предявят обвинения; като има предвид, че през януари 2018 г. бизнесменът Морад Тахбаз, който е с иранско, британско и американско гражданство, беше задържан заедно с най-малко девет природозащитници на основание обвинения в предполагаем шпионаж;
- Й. като има предвид, че от април 2016 г. насам Ахмадреза Джалали, роден в Иран шведски учен, е задържан в затвора Евин и през октомври 2017 г. получи смъртна присъда на основание обвинения в шпионаж въз основа на твърдения за принудително признание;
- К. като има предвид, че на 2 януари 2016 г. Камран Гадери, лице с двойно иранско и австрийско гражданство и изпълнителен директор на австрийско дружество за информационни технологии, беше задържан от служители на Министерството на разузнаването при пристигането му на международното летище на Техеран и получи присъда за лишаване от свобода за срок от 10 години по обвинение в „извършване на шпионаж в полза на вражески държави“;
- Л. като има предвид, че на 11 март 2019 г. носителката на наградата „Сахаров“ за 2012 г., защитничката на правата на човека и адвокат Насрин Сотуде беше осъдена задочно на 38 години лишаване от свобода и 148 удара с камшик, наред с останалото заради нейната работа в защита на жени, обвинени в протест срещу задължителното носене на хиджаб; като има предвид, че през юни над един милион души се присъединиха към глобална кампания с искане към иранското правителство да освободи г-жа Сотуде;
- М. като има предвид, че през октомври 2016 г. Атена Даеми и Голрок Ебрахими Ирае бяха осъдени на шест години затвор; като има предвид, че през септември 2019 г. към тяхната присъда бяха добавени още две години, след като бяха обвинени в „обида на върховния лидер“; като има предвид, че се твърди, че тази присъда е наказание за протестите на защитниците на правата на жените в затвора;
- Н. като има предвид, че са докладвани многобройни случаи на нечовешки и унижителни условия, особено в затвора Евин, както и липса на подходящ достъп до медицински грижи по време на задържания в Иран, в нарушение на Правилата на ООН относно минимални стандарти за третиране на лишените от свобода;
- О. като има предвид, че защитниците на правата на човека, журналистите, адвокатите, екологическите, профсъюзните и онлайн активистите в Иран

продължават да се сблъскват с тормоз, произволни арести, задържане и наказателно преследване поради своята работа;

- П. като има предвид, че органите продължават да инкриминират активността в областта на правата на човека и да използват член 48 от иранския наказателно-процесуален закон, за да ограничат достъпа на задържаните до защитник по техен избор и да им откажат консулска помощ; като има предвид, че не съществуват независими механизми за осигуряване на отчетност в рамките на съдебната власт;
 - Р. като има предвид, че ЕС е приел рестриктивни мерки във връзка с нарушенията на правата на човека, в т.ч. замразяване на активи и забрана за издаване на визи на лица и образувания, отговорни за тежки нарушения на правата на човека, както и забрана за износ за Иран на оборудване, което може да се използва за вътрешни репресии, и на оборудване за наблюдение на телекомуникации; като има предвид, че тези мерки се актуализират редовно и остават в сила;
 - С. като има предвид, че Иран продължава да прилага често смъртното наказание; като има предвид, че Наргес Мохамеди, носителка на наградата „Пер Ангер“, понастоящем излежава шестнадесетгодишна присъда за провеждане на кампании за премахване на смъртното наказание и за работата си с носителката на Нобелова награда Ширин Ебади;
1. призовава иранските органи да отменят всички тези присъди и незабавно и безусловно да освободят Можган Кешаварз, Ясаман Аряни, Монирех Арабшахи, Саба Корд-Афшари и Атена Даеми като защитници на правата на жените, протестирали срещу задължителното носене на хиджаб; призовава също така за освобождаването на Насрин Сотуде, Наргес Мохамеди, Сепидех Голиан, Саназ Алахяри, Асал Мохамеди, Марзие Амири и Атефех Рангриз, както и на всички защитници на правата на човека, които са лишени от свобода и осъдени просто за упражняването на правата си на свобода на изразяване, на сдружаване и на мирни събрания;
 2. осъжда остро продължаващите репресии срещу жени за противопоставянето им на задължителното забулване и за упражняването на правата им на свобода на изразяване, на сдружаване и на мирни събрания; призовава иранското правителство да зачита свободата на иранските жени да избират своето собствено облекло;
 3. подчертава, че иранските органи трябва при всички обстоятелства да гарантират, че защитниците на правата на човека, адвокатите и журналистите са в състояние да вършат работата си без заплахи, сплашване и възпрепятстване, и настоява иранските съдебни органи да прекратят постоянния тормоз; настоятелно призовава иранските съдебни органи да прекратят цензурата онлайн и да зачитат всеобщите права на човека на всички хора, и по-специално правото им на свободно изразяване онлайн и офлайн;
 4. приветства и подкрепя иранските жени защитници на правата на човека, които продължават да защитават правата на човека въпреки изпитваните трудности и лични последици;

5. изразява дълбоко съжаление относно липсата на напредък в случаите на лица с двойно гражданство на ЕС и Иран, задържани в Иран; изисква незабавното и безусловно освобождаване на всички лица с двойно гражданство на ЕС и Иран, включително Назанин Загари-Ратклиф, Ахмадреса Джалали, Камал Ахмади, Камран Гадери, Масуд Мосахеб и Морад Тахбаз, които понастоящем са задържани в ирански затвори, освен ако не бъдат повторно изправени пред съд в съответствие с международните стандарти; осъжда продължаващата практика на лишаване от свобода от страна на иранските съдебни органи след несправедлив процес на лица с двойно гражданство на ЕС и Иран;
6. призовава настоятелно иранските органи без допълнително забавяне да окажат сътрудничество на посолствата на държавите – членки на ЕС в Техеран, за да бъде възможно изготвянето на изчерпателен списък на лица с двойно гражданство на ЕС и Иран, които понастоящем са задържани в ирански затвори, и да наблюдават внимателно всеки отделен случай, като се има предвид, че сигурността на гражданите и защитата на основните им права са от най-голямо значение за ЕС;
7. призовава настоятелно иранските органи да преразгледат правните разпоредби, които дискриминират жените, по-специално онези, които се отнасят до личния им статут; приветства внасянето в иранския парламент на проекта на закон за защита на жените срещу насилие и подчертава необходимостта от всеобхватно законодателство, което изрично да дефинира и инкриминира всички форми на насилие, основано на пола, срещу жените;
8. призовава иранските органи да гарантират, че на жените се разрешава достъп до всички стадиони, без дискриминация или риск от преследване;
9. повтаря призива си към иранските органи да изменят член 48 от наказателно-процесуалния закон на страната, за да гарантират, че всички подсъдими имат право да бъдат представлявани от адвокат по техен избор и имат право на справедлив процес, в съответствие с ангажиментите на Иран по линия на Международния пакт за граждански и политически права;
10. призовава иранския парламент да измени законите за престъпленията срещу националната сигурност, които редовно се използват за преследване на защитници на правата на човека, журналисти, активисти в областта на околната среда и профсъюзите и членове на религиозни и етнически малцинства и които противоречат на Международния пакт за граждански и политически права, ратифициран от Иран;
11. осъжда постоянната практика на умишлено отказване на медицински грижи на затворниците; изразява съжаление относно систематичните изтезания в иранските затвори и призовава за незабавно прекратяване на всички форми на изтезания и малтретиране на всички задържани лица; осъжда практиката на отказване на достъп до телефонни обаждания и семейни посещения на задържаните лица;
12. призовава настоятелно иранските органи да гарантират безрезервно и пълно прилагане на Международния пакт за граждански и политически права, подписан

от Иран; призовава настоятелно Иран да се придържа към Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените;

13. отбелязва измененията в закона за борба с трафика на наркотици, които следва да намалят броя на смъртните наказания;
14. категорично осъжда използването на смъртното наказание, включително използването му срещу малолетни и непълнолетни правонарушители; призовава иранските органи да въведат незабавен мораториум като основна стъпка към неговото премахване;
15. призовава Иран да сътрудничи със специалния докладчик на ООН относно положението с правата на човека в Иран, включително като му позволи да влезе в страната;
16. насърчава силна координация между посолствата на държавите – членки на ЕС, акредитирани в Техеран; настоятелно призовава всички държави членки с дипломатическо присъствие в Техеран да използват механизмите, предвидени в Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека, за да подкрепят и защитават тези лица, по-специално защитниците на правата на жените и лицата с двойно гражданство на ЕС, включително чрез публични изявления, дипломатически демарши, наблюдение на съдебни процеси и посещения в затвори;
17. призовава ЕС, включително заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, да продължи да повдига въпроса за правата на човека пред иранските органи на двустранни и многостранни форуми и да използва за тази цел всички планирани ангажменти с иранските органи, по-специално в контекста на политическия диалог на високо равнище между ЕС и Иран;
18. призовава ЕСВД да докладва за действията, предприети във връзка с предишните резолюции на Парламента относно Иран;
19. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите – членки на ЕС, генералния секретар на ООН, както и на правителството и парламента на Иран.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0021

Значението на европейската историческа памет за бъдещето на Европа

Резолюция на Европейския парламент от 19 септември 2019 г. относно значението на европейската историческа памет за бъдещето на Европа (2019/2819(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид универсалните принципи на правата на човека и основните принципи на Европейския съюз в качеството му на общност, основана на общи ценности,
- като взе предвид изявлението от 22 август 2019 г. на първия заместник-председател на Комисията г-н Тимерманс и члена на Комисията г-жа Йоурова в навечерието на Общоевропейския ден за почитане на паметта на жертвите на всички тоталитарни и авторитарни режими,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека на Организацията на обединените нации, приета на 10 декември 1948 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 12 май 2005 г. относно 60-ата годишнина от края на Втората световна война в Европа на 8 май 1945 г.³⁴,
- като взе предвид Резолюция 1481 на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа от 26 януари 2006 г. относно необходимостта от международно осъждане на престъпленията на тоталитарните комунистически режими,
- като взе предвид Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 година относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право³⁵,
- като взе предвид Пражката декларация за европейската съвест и комунизма, приета на 3 юни 2008 г.,
- като взе предвид своята декларация за обявяване на 23 август за Европейски ден за възпоменание на жертвите на сталинизма и нацизма, приета на 23 септември

³⁴ ОВ С 92 Е, 20.4.2006 г., стр. 392.

³⁵ ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 55.

2008 г.³⁶,

- като взе предвид своята резолюция от 2 април 2009 г. относно европейската съвест и тоталитаризма³⁷,
 - като взе предвид доклада на Комисията от 22 декември 2010 г. относно паметта за престъпленията, извършени от тоталитарните режими в Европа (COM(2010)0783),
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 9 — 10 юни 2011 г. относно паметта за престъпленията, извършени от тоталитарните режими в Европа,
 - като взе предвид Варшавската декларация от 23 август 2011 г. по повод Европейския ден на възпоменание на жертвите на тоталитарните режими,
 - като взе предвид съвместното изявление от 23 август 2018 г. на представителите на правителствата на държавите — членки на ЕС, за възпоменание на жертвите на комунизма,
 - като взе предвид своята историческа резолюция относно положението в Естония, Латвия и Литва, приета на 13 януари 1983 г. в отговор на „Балтийския призив“, отправен от 45 граждани на тези страни,
 - като взе предвид резолюциите и декларациите относно престъпленията на тоталитарните комунистически режими, приети от редица национални парламенти,
 - като взе предвид член 132, параграфи 2 и 4 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че през тази година се навършват 80 години от избухването на Втората световна война, която доведе до небивали равнища на човешко страдание и до окупирането на държави в Европа в продължение на много десетилетия;
- Б. като има предвид, че преди 80 години, на 23 август 1939 г., комунистическият Съветски съюз и нацистка Германия подписаха Договора за ненападение, известен като пакт „Молотов — Рибентроп“, и тайните протоколи към него, като по този начин разделиха Европа и териториите на независими държави между два тоталитарни режима и ги разпределиха в сфери на интереси, което създаде предпоставки за избухването на Втората световна война;
- В. като има предвид, че като пряко следствие от пакта „Молотов — Рибентроп“, последван от договора за дружба и граници между нацисткия режим и Съветския съюз от 28 септември 1939 г., Република Полша бе нападната най-напред от Хитлер, а две седмици по-късно — от Сталин, което лиши Полша от независимост и беше безпрецедентна трагедия за полския народ, комунистическият Съветски съюз започна война на агресия срещу Финландия на 30 ноември 1939 г., а през юни 1940 г. окупира и анексира части от Румъния — територии, които така и не бяха върнати — и анексира независимите републики

³⁶ ОВ С 8 Е, 14.1.2010 г., стр. 57.

³⁷ ОВ С 137 Е, 27.5.2010 г., стр. 25.

Литва, Латвия и Естония;

- Г. като има предвид, че след разгрома на нацисткия режим и края на Втората световна война част от европейските държави успяха да се възстановят и да започнат процес на помирение, докато други европейски държави останаха под диктатура, а някои от тях – под пряка съветска окупация или влияние, в продължение на половин век и продължиха да бъдат лишени от свобода, суверенитет, достойнство, права на човека и социално-икономическо развитие;
- Д. като има предвид, че макар престъпленията на нацисткия режим да получиха оценка и наказание на Нюрнбергския процес, все още съществува спешна необходимост да се повишава осведомеността, да се дават морални оценки и да се правят правни проучвания за престъпленията на сталинизма и други диктатури;
- Е. като има предвид, че в някои държави членки комунистическите и нацистките идеологии са забранени от закона;
- Ж. като има предвид, че от самото начало европейската интеграция е била отговор на страданията, причинени от две световни войни и от нацистката тирания, която доведе до Холокоста и до експанзията на тоталитарни и недемократични комунистически режими в Централна и Източна Европа, както и начин за преодоляване на дълбоките различия и враждебност в Европа чрез сътрудничество и интеграция, както и за прекратяване на войната и гарантиране на демокрацията в Европа; като има предвид, че за европейските страни, пострадали от съветската окупация и комунистическите диктатури, разширяването на ЕС през 2004 г. означаваше завръщане в европейското семейство, към което те принадлежат;
- З. като има предвид, че трябва да бъдат поддържани живи спомените за трагичното минало на Европа, за да бъдат почетени жертвите, да бъдат осъдени извършителите и да бъдат положени основите за помирение, основано върху истината и историческата памет;
- И. като има предвид, че паметта за жертвите на тоталитарните режими и признаването и повишаването на осведомеността за общите за цяла Европа последици от престъпленията, извършени от комунистически, нацистки и други диктатури, са от жизненоважно значение за единството на Европа и европейците и за изграждане на устойчивост на Европа спрямо днешните външни заплахи;
- Й. като има предвид, че преди 30 години, на 23 август 1989 г., 50-ата годишнина от пакта „Молотов — Рибентроп“ и възпоменанието на жертвите на тоталитарните режими бяха отбелязани по време на „Балтийския път“ — безпрецедентна демонстрация на два милиона литовски, латвийски и естонски граждани, които си подадоха ръце, за да образуват човешка верига, свързала Вилнюс с Рига и Талин;
- К. като има предвид, че въпреки факта, че на 24 декември 1989 г. Конгресът на народните депутати на СССР осъди подписването на пакта „Молотов — Рибентроп“ наред с други споразумения, сключени с нацистка Германия, през август 2019 г. руските органи отказаха да поемат отговорност за това споразумение и последиците от него, а понастоящем подкрепят становището, че

Полша, балтийските държави и Западът са действителните подбудители на Втората световна война;

- Л. като има предвид, че паметта за жертвите на тоталитарните и авторитарните режими и признаването и повишаването на осведомеността за общите за цяла Европа последици от престъпленията, извършени от сталински, нацистки и други диктатури, са от жизненоважно значение за единството на Европа и европейците и за изграждане на устойчивост на Европа спрямо днешните външни заплахи;
 - М. като има предвид, че откровено радикални, расистки и ксенофобски групи и политически партии подбуждат омраза и насилие в обществото, например чрез разпространение на изказвания онлайн, подбуждащи към омраза, което често води до увеличение на насилието, ксенофобията и нетърпимостта;
1. припомня, че както е заложено в член 2 от ДЕС, Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, включително правата на лицата, които принадлежат към малцинства; припомня, че тези ценности са общи за всички държави членки;
 2. изтъква, че Втората световна война, най-разрушителната война в историята на Европа, започна като непосредствен резултат от придобилия печална слава договор за ненападение между нацисткия режим и Съветския съюз от 23 август 1939 г., също така известен като пакт „Молотов — Рибентроп“, и тайните протоколи към него, с които два тоталитарни режима, които споделят целта за покоряване на света, разделиха Европа на две зони на влияние;
 3. припомня, че нацистският и комунистическият режим извършиха масови убийства, геноцид и депортирания и причиниха човешки жертви и свобода през 20 век в мащаб, невиждан в човечеството до този момент, и припомня Холокоста — ужасяващото престъпление, извършено от нацисткия режим; осъжда възможно най-остро актовете на агресия, престъпленията срещу човечеството и масовите нарушения на правата на човека, извършени от нацистките, комунистическите и други тоталитарни режими;
 4. изразява дълбокото си уважение към всяка жертва на тези тоталитарни режими и призовава всички институции и участници от ЕС да направят всичко възможно, за да гарантират, че ужасните тоталитарни престъпления и системните тежки нарушения на правата на човека се помнят и предявяват пред съдилищата, и да гарантират, че тези престъпления никога няма да бъдат повтаряни; подчертава значението на съхраняването на живата памет за миналото, тъй като без памет не може да има помирение, и отново потвърждава общата си позиция срещу всяко тоталитарно управление, независимо от идеологическата му украса;
 5. призовава държавите членки към ясна и основана на принципи оценка на престъпленията и актовете на агресия, извършени от тоталитарните комунистически режими и нацисткия режим;
 6. осъжда всички прояви и пропагандата на тоталитарни идеологии в ЕС, като нацизма и сталинизма;

7. осъжда историческия ревизионизъм и възхваляването на нацистки колаборационисти в някои държави — членки на ЕС; изразява дълбока загриженост относно нарастващото приемане на радикални идеологии и връщането към фашизма, расизма, ксенофобията и други форми на нетърпимост в Европейския съюз и е обезпокоен от докладваните данни в някои държави членки за тайни сътрудничества между политически лидери, политически партии и правоприлагащи органи и радикални, расистки и ксенофобски движения от различни политически деноминации; призовава държавите членки да осъдят тези действия възможно най-остро, тъй като те подкопават ценностите на ЕС — мира, свободата и демокрацията;
8. призовава всички държави — членки на ЕС да отбележат 23 август като Европейски ден за почитане на паметта на жертвите на тоталитарните режими както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, и да повишат осведомеността на младото поколение по тези въпроси, като включат историята и анализът на последиците от тоталитарните режими в учебните програми и учебниците на всички училища в ЕС; призовава държавите членки да подкрепят документирането на тежкото минало на Европа, например чрез превода на производствата от Нюрнбергския процес на всички езици на ЕС;
9. призовава държавите членки да осъдят и да противодействат на всички форми на отричане на Холокоста, включително банализирането и омаловажаването на престъпленията, извършени от нацистите и техните сътрудници, и да не допускат омаловажаването им в политическия и медийния дискурс;
10. призовава за обща култура на историческа памет, която да заклеява престъпленията на фашисткия, сталинсткия и другите тоталитарни и авторитарни режими от миналото като начин за благоприятстване на устойчивостта срещу съвременните заплахи за демокрацията, особено сред по-младите поколения; насърчава държавите членки да поощряват чрез официалната култура опознаването на многообразието на нашето общество и общата ни история, включително чрез образованието относно зверствата, извършени през Втората световна война, като например Холокоста, и системната дехуманизация на жертвите в течение на годините;
11. призовава освен това 25 май (годишнината от екзекуцията на героя от Аушвиц ротмистър Витолд Пилецки) да се обяви за Международен ден на героите в борбата срещу тоталитаризма, като това ще бъде израз на уважение и отдаване на почит на всички онези, които чрез борбата си срещу деспотизма показаха своя героизъм и истинска любов към човечеството; по този начин също така ще се предостави на бъдещите поколения ясен пример за правилното поведение, което трябва да се възприеме срещу заплахата от тоталитарно заробване;
12. призовава Комисията да предостави ефективна подкрепа за проекти за историческата памет и паметта за миналото в държавите членки, както и за дейностите на Платформата за европейска памет и съвест, и да отпусне подходящи финансови средства в рамките на програмата „Европа за гражданите“ в подкрепа на съхранението на историческата памет и възпоменанието на жертвите на тоталитаризма, както е посочено в позицията на Европейския парламент относно програмата „Права и ценности“ за периода 2021 – 2027 г.;

13. заявява, че европейската интеграция като образец за мир и помирение представлява свободен избор на народите на Европа за ангажиране с едно споделено бъдеще и че Европейският съюз носи особена отговорност за насърчаването и съхраняването на демокрацията, на зачитането на правата на човека и на принципите на правовата държава не само на територията на Европейския съюз, но и извън него;
14. изтъква, че в контекста на своето присъединяване към ЕС и НАТО държавите от Източна и Централна Европа не само се завърнаха в европейското семейство на свободните демократични държави, но също така демонстрираха успех, с помощта на ЕС, при прилагането на реформи и постигането на социално-икономическо развитие; при все това подчертава, че тази възможност следва да остане отворена и за други европейски държави, както е предвидено в Член 49 от ДЕС;
15. потвърждава, че Русия продължава да бъде най-голямата жертва на комунистическия тоталитаризъм и че нейното развитие в посока към демократична държава ще бъде възпрепятствано докато правителството, политическият елит и политическата пропаганда продължават да оневиняват комунистическите престъпления и да възхваляват съветския тоталитарен режим; ето защо призовава руското общество да приеме осъзнаването на трагичното си минало;
16. изразява дълбока загриженост във връзка с усилията на настоящото руско правителство да изкриви историческите факти и да оневини престъпленията, извършени от съветския тоталитарен режим, и ги счита за опасен елемент от информационната война, водена срещу демократична Европа, чиято цел е да раздели континента ни, и поради това призовава Комисията решително да противодейства на тези усилия;
17. изразява безпокойството си във връзка с факта, че символите на тоталитарните режими продължават да бъдат използвани на обществени места и за търговски цели, като припомня, че редица европейски държави са забранили използването както на нацистки, така и на комунистически символи;
18. отбелязва, че запазването в обществените пространства в някои държави членки на паметници и мемориали (паркове, площи, улици и др.), възхваляващи тоталитарните режими, проправя пътя за изкривяването на историческите факти относно последиците от Втората световна война и за разпространението на тоталитарните политически системи;
19. осъжда факта, че екстремистките и ксенофобските политически сили в Европа все по-често си служат с изопачаване на историческите факти и използват символи и реторика, които възпроизвеждат аспекти на тоталитарната пропаганда, включително расизъм, антисемитизъм и омраза към сексуални и други малцинства;
20. настоятелно призовава държавите членки да гарантират спазването на разпоредбите на Рамковото решение на Съвета, **така че** да се противодейства на организациите, които разпространяват слово на омразата и насилие в обществените пространства и онлайн, **и ефективно да бъдат забранени**

неофашистките и неонацистките групи, както и всяка друга фондация или асоциация, която възхвалява и величае нацизма и фашизма или каквато и да е друга форма на тоталитаризъм, като същевременно се зачита националният правен ред и националната юрисдикция;

21. подчертава, че трагичното минало на Европа трябва да продължи да служи за морално и политическо вдъхновение за справяне с предизвикателствата на днешния свят, включително в борбата за един по-справедлив свят, за създаване на отворени и толерантни общества и общности, включващи етнически, религиозни и сексуални малцинства, така че всеки един да припознае като свои европейските ценности;
22. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите членки, както и на Руската държавна Дума и на парламентите на държавите от Източното партньорство.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2019)0022

Прилагане на законодателството срещу изпирането на пари

Резолюция на Европейския парламент от 19 септември 2019 г. относно прилагането на законодателството на Съюза за борба с изпирането на пари (2019/2820(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО³⁸ на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (4ДБИП)³⁹, и във вида, в който е изменена с Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, и за изменение на Директива 2009/138/ЕО и Директива 2013/36/ЕС (5ДБИП)⁴⁰,
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/1153 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за установяване на правила, с които се улеснява използването на финансова и друга информация за предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на определени престъпления, и за отмяна на Решение 2000/642/ПВР⁴¹ на Съвета, Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред⁴², както и Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него,

³⁸ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (3ДБИП), ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

³⁹ ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73.

⁴⁰ ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 43.

⁴¹ ОВ L 186, 11.7.2019 г., стр. 122.

⁴² ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22.

и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005⁴³,

- като взе предвид пакета на Комисията за борба с изпирането на пари, приет на 24 юли 2019 г., състоящ се от политическо съобщение, озаглавено „Към по-добро прилагане на уредбата на ЕС за борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма“ (COM(2019)0360), доклада относно оценката на неотдавнашни случаи на предполагаемо изпиране на пари с участието на кредитни институции от ЕС (последващ преглед) (COM(2019)0373), доклада относно оценката на рисковете от изпирането на пари и финансирането на тероризма, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и се отнасят до презгранични дейности (доклад за наднационалната оценка на риска) (COM(2019)0370), и придружаващия го работен документ на службите на Комисията (SWD(2019)0650), както и доклада относно взаимното свързване на националните централизирани автоматизирани механизми (централни регистри или централни електронни системи за извличане на данни) на държавите членки относно банковите сметки (COM(2019)0372),
- като взе предвид становището на Европейския банков орган относно съобщенията до поднадзорните лица във връзка с рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, в пруденциалния надзор, публикувано на 24 юли 2019 г.
- като взе предвид пътната карта на Комисията „Към нова методология за оценка на ЕС на високорискови трети държави съгласно Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма“,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 22 юни 2018 г., озаглавен „Методология за определяне на високорисковите трети държави съгласно Директива (ЕС) 2015/849“ (SWD(2018)0362),
- като взе предвид четирите делегирани регламента, приети от Комисията – регламенти (ЕС) 1675/2016, (ЕС) 2018/105, (ЕС) 2018/212 и (ЕС) 2018/1467, за допълване на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета чрез идентифициране на високорискови трети държави със стратегически слабости,
- като взе предвид своята резолюция от 14 март 2019 г. относно неотложната необходимост от изготвянето на черен списък на ЕС за трети държави в съответствие с Директивата относно борбата с изпирането на пари⁴⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 26 март 2019 г. относно финансовите престъпления, данъчните измами и избягването на данъци⁴⁵,
- като взе предвид размяната на мнения, проведена на 5 септември 2019 г. в комисията по икономически и парични въпроси с Комисията и Европейския банков орган,

⁴³ ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 6.

⁴⁴ Приети текстове, P8_TA(2019)0216.

⁴⁵ Приети текстове, P8_TA(2019)0240.

- като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че уредбата на Съюза за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма беше постепенно засилена чрез приемането на 4ДБИП през май 2015 г. и 5ДБИП през април 2018 г. и съответните дати на тяхното транспониране в националното законодателство на държавите членки до юни 2017 г. и януари 2020 г., както и чрез други съпътстващи законодателни актове и действия;
- Б. като има предвид, че според Европол най-малко за 0,7% – 1,28% от годишния БВП на Съюза е установено, че е свързан с подозрителна финансова дейност,⁴⁶ като например изпиране на пари, свързано с корупция, трафик на оръжие, трафик на хора, търговия с наркотици, отклонение от данъчно облагане и измами, финансиране на тероризма или други незаконни дейности, които засягат гражданите на ЕС в тяхното ежедневие;
- В. като има предвид, че съгласно член 9 от 4ДБИП Комисията е оправомощена да приема делегирани актове с цел идентифициране на високорискови трети държави, като се отчитат стратегическите слабости в няколко области; като има предвид, че Парламентът подкрепя създаването от страна на Комисията на нова методология, която разчита не само на външни източници на информация за идентифициране на високорискови трети държави със стратегически слабости по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които представляват заплаха за финансовата система на ЕС и за които са необходими засилени мерки за комплексна проверка на клиента при задължените субекти в ЕС съгласно 4ДБИП и 5ДБИП;
- Г. като има предвид, че 3ДБИП, която влезе в сила на 15 декември 2007 г., беше отменена с приемането на 4ДБИП; като има предвид, че прилагането на няколко разпоредби от 3ДБИП, включително адекватната сила и персонал на националните компетентни органи, не беше проверено в миналото по подходящ начин и следва да се разглежда като приоритет за текущите проверки за пълнота и вярност и производства за установяване на нарушение, извършвани от Комисията в контекста на изпълнението на 4ДБИП;
- Д. като има предвид, че Съветът и Парламентът отхвърлиха три предложения за изменение на делегирани регламенти⁴⁷, тъй като или предложенията не бяха изготвени при прозрачен и устойчив процес, който активно стимулира засегнатите държави да предприемат решителни действия, като същевременно се зачита тяхното право на изслушване, или процесът на Комисията за идентифициране на високорискови трети държави не беше достатъчно автономен;
- Е. като има предвид, че на 13 февруари 2019 г. Комисията прие нов списък с 23 трети държави със стратегически слабости в националните уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма съгласно новата методология, а именно Афганистан, Американска Самоа, Бахамските острови, Ботсуана,

⁴⁶ Доклад на групата на Европол за финансово разузнаване, озаглавен „От подозрение към действие“ (2017 г.).

⁴⁷ C(2019)1326, C(2016)07495 и C(2017)01951.

Корейската народнодемократична република, Етиопия, Гана, Гуам, Иран, Ирак, Либия, Нигерия, Пакистан, Панама, Пуерто Рико, Самоа, Саудитска Арабия, Шри Ланка, Сирия, Тринидад и Тобаго, Тунис, Американските Вирджински острови и Йемен; като има предвид, че на 7 март 2019 г. Съветът отхвърли делегирания акт в рамките на Европейския съвет по правосъдие и вътрешни работи;

- Ж. като има предвид, че Комисията е започнала производства за установяване на нарушение срещу повечето държави членки за това, че не са транспонирали правилно 4ДБИП в националното си законодателство;
- З. като има предвид, че на 24 юли 2019 г. Комисията прие пакет за борба с изпирането на пари, като информира Парламента и Съвета за постиженията до момента и за оставащите недостатъци в уредбата на Съюза за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, като по този начин създаде условия за по-нататъшни подобрения в прилагането и изпълнението на съществуващото законодателство и за евентуални бъдещи законодателни и институционални реформи;
- И. като има предвид, че по време на размяната на мнения, проведена в комисията по икономически и парични въпроси с представители на Комисията и на Европейския банков орган (ЕБО) на 5 септември 2019 г., председателят на ЕБО Хосе Мануел Кампа заяви, че ЕБО не е надзорен орган в областта на уредбата за борба с изпирането на пари, а по-скоро орган с мандат да предоставя насоки за насърчаване на сътрудничеството и координирането, както и оценка на прилагането на законодателството за борба с изпирането на пари; като има предвид, че той също подчерта, че основната отговорност за прилагането се носи от националните органи;
- Й. като има предвид, че съгласно съобщението на Комисията от 24 юли 2019 г., озаглавено „Към по-добро прилагане на уредбата на ЕС за борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма“, следва да се разгледа въпросът за допълнително хармонизиране на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, например чрез преобразуване на Директивата относно борбата с изпирането на пари в регламент, което би осигурило потенциал за установяване на хармонизирана, пряко приложима нормативна уредба на Съюза за борба с изпирането на пари;
- К. като има предвид, че според Комисията в горепосоченото съобщение оценките показват необходимост от по-силен механизъм за координиране и подкрепа на трансграничното сътрудничество и анализ от страна на звената за финансово разузнаване;
1. е сериозно загрижен, че голям брой държави членки не прилагат 4ДБИП; поради това приветства започването от страна на Комисията на производства за установяване на нарушение срещу държави членки въз основа на констатациите от проверките за пълнота; призовава Комисията да приключи възможно най-скоро обхватните проверки за вярност и да започне производства за установяване на нарушение, когато това е необходимо; настоятелно призовава държавите членки, които все още не са направили това, възможно най-скоро да транспонират правилно 4ДБИП в националното си законодателство;

2. е загрижен, че крайният срок за транспониране на 5ДБИП, а именно до 10 януари 2020 г., и съответните срокове за създаване до 10 януари 2020 г. на регистри на действителните собственици на корпоративни и други правни образувания и до 10 март 2020 г. за доверителна собственост и сходни правни форми няма да бъдат изпълнени от държавите членки; призовава държавите членки да предприемат спешни действия за ускоряване на процеса на транспониране;
3. оценява препоръката на независимата група на ЕБО за нарушения на правото на Съюза, отправена по време на размяната на мнения с председателя на ЕБО Хосе Мануел Кампа, която беше проведена в комисията по икономически и парични въпроси на 5 септември 2019 г., относно случая с изпирането на пари, свързан с Danske Bank, който към днешна дата е най-известният такъв случай в ЕС, включващ съмнителни сделки на стойност над 200 милиарда евро; изразява съжаление, че надзорните органи на държавите членки, в качеството им на членове с право на глас в Съвета на надзорниците на ЕБО, отхвърлиха предложението за препоръка за нарушение на правото на Съюза; призовава Комисията да продължи да следи случая и да започне производство за установяване на нарушение, ако това е обосновано;
4. е изключително загрижен относно регулаторната и надзорната разпокъсаност в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, която е непригодна с оглед на непрекъснатото нарастващата трансгранична дейност в Съюза и централизирания пруденциален надзор в банковия съюз и в други небанкови сектори;
5. подчертава, че настоящата уредба на ЕС в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма страда от недостатъци при прилагането на правилата на ЕС в съчетание с липсата на ефективен надзор; изтъква, че многократно е подчертавано, че законодателството, предвиждащо минимални стандарти в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, може да представлява риск за ефективния надзор, безпроблемния обмен на информация и координирането; призовава Комисията да оцени, в контекста на изискваната оценка на риска за всякакво бъдещо преразглеждане на законодателството в областта на борбата с изпирането на пари, дали един регламент би бил по-подходящ правен акт от директивата;
6. изтъква необходимостта от по-добро сътрудничество между административните, съдебните и правоприлагащите органи в рамките на ЕС, и по-специално звената за финансово разузнаване на държавите членки, както се подчертава в доклада на Комисията; отново призовава Комисията да извърши оценка на въздействието в близко бъдеще, за да оцени възможността за и целесъобразността на създаването на механизъм за координиране и подкрепа; счита, че следва да се даде допълнителен тласък на инициативи, които биха могли да наложат мерки срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма на равнището на ЕС и на национално равнище;
7. отбелязва оценката, направена от Комисията в нейния доклад за последващ преглед от 24 юли 2019 г., че специфични задачи, свързани с борбата с изпирането на пари, могат да бъдат възложени на орган на Съюза;
8. счита, че за да се запази целостта на списъка на високорисковите държави,

процесът на скрининг и вземане на решения следва да не се влияе от съображения, излизащи извън областта на слабостите по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма; подчертава, че лобирането и дипломатическият натиск не следва да отслабват способността на институциите на ЕС да се борят с изпирането на пари и с финансирането на тероризма по начин, който е свързан с ЕС по ефективен и независим начин; призовава Комисията да направи допълнителна оценка на възможността за създаване на „сив списък“ на потенциално високорискови трети държави въз основа на подхода на Съюза за включване в списъка на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели; изразява загриженост, че продължителността на 12-месечния процес, водещ до окончателната оценка при определянето на третите държави със стратегически слабости, може да доведе до ненужни забавяния за ефективно действие срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма;

9. призовава Комисията да гарантира прозрачен процес с ясни и конкретни критерии за държавите, които се ангажират да проведат реформи, за да се избегне включването им в списъка; освен това призовава Комисията да публикува своите първоначални и окончателни оценки на включените в списъка държави, както и на прилаганите показатели, така че да гарантира обществен контрол по такъв начин, че да не може да се злоупотребява с тях;
10. призовава за разпределяне на повече човешки и финансови ресурси на съответното звено на компетентната генерална дирекция и приветства увеличаването на ресурсите, предназначени за ЕБО;
11. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet